

Nr. 16
An. VII.
1883

Gherla
1/13
Sept

AURELIEI RADU

Apare in 1/13 si 15/27 a luni. — Pretiulu pre unu anu e 4 fl., $\frac{1}{2}$ anu 2 fl.
pentru Romani'a pre anu 10 franci — lei noi.

BETRANII 'SU BUNI LA CASA.

Novela originala premiata cu 100 franci.

(Urmare.)

Entre aceste se audî pianulu, pe care o amica a Aureliei dreptu deschidere a concertului de casa, produse o piesa cu multu tactu musicalu. Popénu nu audî nimica din acésta piesa. Numai la aplauzele insufletite ale óspetiloru mai atenti decâtu elu sè tredî si observà, cà ce se petrece in salonu.

Dupa ce se asiedià sgomotulu, éra se audîra acorduri pe pianu, semnu cà se incepe alta bucata. Dupa acordurile introducerei se audîra o vóce curata, ca a unui clopotielu, de femeia intonandu cu sigura it'a unei cantareti perfecté o aria romana. La cele d'antaie accente se facu tacere absoluta in salonu. Tóti ochii éran îndreptati cu încordare asupr'a cantaretiéi, care deja cu debutulu seu primu promitea rara desfatare musicala ascultatoriloru. Éra Aureli'a Radu, care acmpañiata de ani e'a s'a, care disese mai 'nainte pe pianu, cantà o piesa romana de salonu. Popénu inca sè seulà si se apropià de pianu, cà se audia mai bine.

Ascultatorii nu fura insielati in asceptarea loru. Aureli'a sè aretà societatiî nu numai cà cantarétiá esita d'in scóla escelenta, ci si ca un'a, ce dispuneà de rarulu daru alu unui tonu de considerabila estensiune si flexibilitate.

Popénu, de-sî érá amatoriu si preceptoriu de musica, nu-sî faceà observatiuni Je aceste artistice; elu numai un'a observatiune si-facù si acést'a cu anim'a: adeca, cà cantaréti'a petrunde cu totu tonulu pana la anim'a omului, ce aretà nu numai la desteritate artistica, ci si la bogatiá de sentieminte nobile ale animei.

Acést'a un'a covingere-i lipsiá inca lui Popénu, cà sè-si védia visulu realizatu; acum i se pareá, cà o are si acést'a. Anim'a i se implù de nespusa bucuria.

— Acestu tesauru trebuie sè fia alu meu, séu eu sum nefericitu, càtu traiescu! — si-dise si jurase in sine tenerulu.

Aureli'a 'si fini piés'a si salonulu resunà de aplauzele frenetice ale ascultatoriloru. Din tóte laturile, se imbuldiáu óspetii in giurulu Aureliei facundu-i cele mai magulitórié complimente pentru vócea ei rara si scóla escelenta, ce facuse in cantare.

Celu mai sgomotosu gratulatoriu érá tenerulu Hathelyi, care cu laudele sale exagerate o genà multu pe Aureli'a.

— Pe onóre, domnisióra! n'am auditu nici in capitala vóce asié bine eserceata si atátu de placuta cà si a dvóstre. Cu frumósele nóstre hori natiunale, sum convinsu, cà a-ti face furóre nu numai in salonu dar' si pe scena.

— Domni'a vóstra, mi-se pare, nu pré cunósceti cantecele si horile romane.

— Pentru ce, domnisióra?

— Pentru-cà diceti, „cu frumósele nóstre hori natiunale,“ ca-si cum cele romanesci n'ar fi frumóse.

— Ce-i dreptu, nu le pré cunoscú, dar' totusi credu, cà na se pota asemená cu cele unguresci, cari cantate de renuni'a Zsoldosióia facu furóre chiaru si in strai-natate.

— Terminarea disputei asupr'a acestui objectu o amenamu, pana-ce vi veti luá osteneá receruta, ca sè cunósceti mai bine horile si cantecele romanesci, domnule Hathelyi. Atunci, sum convinsa, ne vomu întielege mai iute si mai usioru — respunse Aureli'a cu ironia fina.

— Bucurosú abdicu, déca doriti, si pré veci de ori-ce disputa, numai o rogare 'mi impliniti, domnisióra.

— Si care ar fi aceea?

— Sè cantati sî vre-unu canteu poporalu ungu-rescu.

— Me temu, cà ve veti insielá in aseptare domnule Hathelyi.

— Nu se póte, domnisióra!

— Ba póte, fórté usioru — respunse Aureli'a ridiendu de credinti'a cea mare si tare a lui Hathelyi. — Vedeti, domnule, — continuà dins'a, — cà sè cante cinev'a doinele unei natiumi, mai alesu cele poporale, bine, se recere pre langa donulu naturalu si exercitiu multu si aceea, ca omulu se cunósca firea, caracterulu, vieti'a si datinele acelu poporu, modulu lui de a cugetà si simtî; asiu poté dice fara de esageratiune, cà sè aiba sangele lui in vine si pasiunile lui in anima. Celu pucinu sè fi crescutu si trairu multu între elu. Eu am puçinu exercitiu in cantarea unguresca si sum romana. Departe de mine sè voiescu a me asemená cu o artista cá Zsoldosó'a, totusi indrasnescu a afirmá, cà d'ins'a nici dupa exercitiu premersu inca n'ar poté. produce cev'a efeltu estra-ordinariu cu doinele romane. N'ar sef nimeri si talmaci acéle simtieminte, cari au dictatu acéle doine, si fara de acést'a, dupa a mea parere, nu este canteu poporalu.

Óspetii d'in giuru aprobau vederile Aureliei si admiráu sagacitatea ei. La rogarca mai multoru óspeti, maghiari d'ins'a totusiu se resolvî a cantá sî unguresce.

Aureli'a 'si alese d'între notele depre pianu cate-va piese unguresci, le puse pe tienutoriu si rogà pe amic'a sa se intone bucat'a. Hathelyi, care se tienea mai pre susu, decátu sè nu-si permita ceva sî preste strictele postulate ale convenintiei, indata-ce vedià titlulu piesei cunoscute sî de elu, sî intonà, cu vócea lui cam sdariata de numerósele pocale, ce aveá datina a goli cu amiciei seî câte-odata preste nopti întregi, pies'a, dar' atátu de falsu, încátu asistentii 'si retienura numai cu intaritare risulu, ce-i inlá.

— Domnule Hathelyi! sum cu multu mai nesigura in cantarea pieseloru unguresci, decátu sè n'am tóta caus'a a me teme, cà me voiu confundá, de va mai cantá cinev'a cu mine. Binevoiti deci a me lasá siagura, baramu la pies'a cea d'antaia.

Hathelyi, cam neplacutu atinsu prin acestu refusu de-sî cupriusu in cei mai crutiatori termini, tacu.

Aureli'a se acuità cu desteritate de sarcin'a inpusa ei prin dorinti'a unei parti a óspetiloru. Aplausele si gratularile nu lipsira nici aci; dar' Hathelyi de asta-data fù mai scumpu la vórbé.

— Acum vedeti in fapta adeverulu asertiunei mele — díse càtra elu Aureli'a cu surisu ironicu.

— Cum asié, domnisióra? intrébà d'insulu.

— Apretiarea productiunei mele de-acum prin domni'a-vóstra 'mi dovedesco, cà cu piesele unguresci nu v'am potutu indestulí asiá de bine, cà-sî mai înainte cu cele romanesci.

Nu e asié?

— Nu negu, dar' acést'a o face exercitiulu mai mare in cantarea romanésca. Sum convinsu, cà esercean-du-ve atât'a sî in cantarea unguresca, veti fi capace a produce totu atátu-a efeltu de nu mai multu.

— Nu e bine a se crede capace de tóte, domnule Hathelyi, pentru-cà altu-cum esercean-du tóte, intrelasa omulu a se face capace chiaru de aceea, pentru-ce are adeverata chiamare. Eu remanu pre langa doinele romanesci.

Se dedù semnalulu cinei. Hathelyi facù pe cavalerulu domnisiórei casei; elu o conduse de bratiu in refectoriu la mésa si la unu semnu alu ei grabi a ocupá locu langa ea. Popénu ajunsé a siedé langa dómn'a cea cu ochii negri, care se bucurá fórté de acést'a intemplare 'si facù tóte, câte se poteáu face la mésa fara de a fi batatoriu la ochi, cà sè ocupe exclusivu pentru sine pe vecinulu seu. Avù, inse neplacerea a observá, cà Popénu asculta numai cá si in visu vórbéle ei amicabile si câte-odata treceá cu vederea chiar sî unele observatiuni ale ei fórté spirituóse, ma uitá candu-si-candu sî de servitiile cavaleresci, care trebe se le faca unu barbatu bine crescutu, la mésa, damei sale vecine.

Acést'a observatiune o iritá intr'atátu-a, încátu lasá in fine sè cadia de totu firulu conversatiunei între ei si Popénu potù neturburatu sè se predde cugeteloru sale, care tóte aveáu de obiectu pe Aureli'a.

Acést'a inca desconsiderá intr'unu modu aprópe batatoriu la ochi amabilitatea lui Hathelyi, care-si duse in lupta tóte armele castigate pe terenulu curteniei, cà se ca-derésca pe frumós'a romana, care i dovedira astadi deja de dóue-ori, cà nu scie sè apretiedie destulu onórea, ce i se face prin ostenelele lui pre langa ea. Dar' tóte in daru, cà-ci Aureli'a cu atentiunea ei fortiata faceá numai convenintiei destulu, dar' nici-decátu dorintiei animei sale. Acést'a o sèntiá Hathelyi fórté bine pre-langa tóta vanitatea-i crescuta mare prin nisce triumfuri usióre si de dubía valóre.

Aureli'a erá preocupata, visatória. Hathelyi trebuia adese sè o imbia câte de dóue-ori pana-ce observá, cà i-se tiene spre indemena un'a séu alt'a bucata. D'ins'a se uitá candu-si-candu pre sub géna intr'acolu, unde siedéá Popénu. Intimpinanduo chii lui negri atîntiti asup'ra feciei ei si vediendu cum tenerulu i iudrépta in alte laturi, indata ce se vede observatu, d'ins'a rosí si pe bu- die i-se ivi unu dulce, abie observabilu surisu... Surisulu indestulirei interne. Cum e atunci sî Hathelyi erá la aparintia cu mai multa atentiune ascultat.

Dupa cina óspetii se imprasciara prin odai formandu grupe conversatórie séu jocatórie in carti, preference, whist, ér' tenerii impacientii si ardietori de poff'a jocului se apucara a dantia.

Hathelyi 'si asigura-se la Aureli'a cuadrilulu antâiu, dar' trebuí se ascepte multu, cà-ci mai antâiu se jocá ardelón'a si dup'aceea roman'a. Aceste le jocá Aureli'a cu Popénu, care nu uitá a-si asigurá sî celu d'antâiu valsu si in decursulu serei a-si castigá numeróse altele asié, încátu Hathelyi se vediù turtitu la parete, ce nu-lu necagiá puçinu.

Aureli'a si Popénu petrecura la olalta o séra fericita. Acést'a o simtiáu ambii fara sè idrasnésca care-va a díce unu cuventu celuialaltu despre acést'a. Amorulu adeveratu si curatu e mutu si modestu.

Hathelyi observá antaia data, si acést'a prin o romana, ce numai i mariá necasulu, cà d'insulu nu e absolut minte indispensabilu pentru fericirea ori-carei fete séu muieri. Acést'a observatiune dandu lovitura grea vanitatii si si increderei sale i stricá tóta sér'a. Numai fric'a, de a se dá de golu inaintea societatii, lu retienù pana la finea seratei, ce durá pana la dóue óre dupa média-nopte.

Popénu mergendu càtra casa si ajunsu acasa 'si reimprospetá in memoria tóta miscarea, totu cuventulu Aureliei si se adoperá a-le esplicá tóte aceste, cà sè scotia la cale din ele deductiune favorabila, dorului animei sale. Deductiunea fù favorabila, dar' elu se temeá,

că e falsă și numai productul amorului său propriu și ferbinte sale dorinți.

Amorul adevărat și ferbinte se teme a crede la cele d'antăiu semne favorabile, că-ci tremura a fi inselat. Popénu înse nu s'a inselat. Dela serata încôce mai în tota după-média-din'a ôspe la Radescii d'insulu observă atâtea calități eminente la Aureli'a și semne favorabile simțimenteloru sale atât de îndemanătorie, încâtu într'o depă-média-di aflându-se singuru cu Aureli'a în grădina și marturisi amorul și-si ceră judecat'a depre budiele ei.

Femeile, chiar și fetele cele mai tenere, au putere extraordinaria devinătoră de simțimente, amu pot dice o a dôn'a vedere în acést'a privinția. Indata ce se înteresedia de simțimentele cui'ă față de ele, usioru și de siguru afla cum stă treb'a. Aureli'a scia, pôte chiaru dela serata încôce, că Popénu o iubesc; totusiu o surprinse nespusu declaratiunea de amoru a lui Popénu.

E unu momentu serbatorescu, de multe-ori decideriu, în viét'ă unei femei, candu aude antaia-data vorbindu cătra sine pasiunea barbatului, candu vede semnele în expresiunea feței și în timbrulu vócei lui, simțiesce accentele amorului, acelu simțimentu divin, pre care a-lu satisfăce ea simțiesce instinctiv, că este creată.

Aureli'a unu momentu fû întredîsa. 'Si plecă ochii la pământ și simți o fiore sântă, ca-si candu întră omulu în sânt'a locuinția a lui Domnedieu, sêu se afla pe vârful unui munte, de unde neasceptatu i-se presinta vederei operele gigantice ale creatiunei.

Unu momentu și se pară atât de mica, atât de slabă, față de simțimentulu, ce o napadiă și atât de nedemna de fericirea, ce i se imbiă, încâtu de temere îngalbină; dar' în celualaltu momentu sumet'ă-i nobila și demnitatea muierescă apucara pe de-asupr'a acestui simțimentu de descuragi, 'și redică capulu cu mandri'a unei regine și privi cu ochii ei mierii, neasemenatu de frumosi, rece și scrutatoriu în față a lui Popénu, care stă înaintea ei aseptandu unu cuventu, de încuragiare depre budiale ei, pândindu unu sursiu macaru de satisfăcțiune sêu bunavoinția, deca nu de fericire, pe față ei.

În ochii lui Popénu jaceă atât a caldura, atât a sinceritate și o ingrigire atât de nefațarita, că pôte momentulu celu mai de aprôpe i vá aduce o judecata nimicitoră, încâtu recel'a și îndoiel'a din minunatii ochi mierii că prin farmecu disparura, și loculu lor 'lu ocupă reflectulu fericirei, ce întră în anim'a tenerei fete prin pôrt'a credinției.

D'ins'a 'și acufundă privirea în ochii lui Popénu. dîmbi asié de dulce și fericita; cum potu numai angerii dîmbi și copii cei mici candu întinde iubit'a lor maica bratielē după ei, apoi întindindu-si ambele mani dîse cu ochii tota acufundati într'ai lui:

— A ta sum Julie în acést'a și în cealalta viétia!

— Aurelia! erupse unu strigatu de nemarginita bucuria și fericire din emotiunatul peptu alu lui Popénu și d'insulu striase în locu de cele dōue mani întinse lui întrég'a feta frumōsa cu infocare în brație.

Fet'a sumetia, cu tienut'a reginala, jaceă cu tota selasarea femeiei iubitōrie în bratielē barbatului iubit. D'insulu simtia caldur'a corpului ei vaginalu și anim'a-i casta batendu de-asupr'a peptului seu. Învină de fericirea nemarginita, în care-i inotă anim'a, d'ins'a 'și impletă bratielē în giurulu gramadiloru lui și-si plecă capulu cu bogati'a sa de peru blondinu pe umerii lui. Mirsolu pêrului ei blondinu, incomparabilu frumosu, care i

acoperiă de diuțetate față, 'lu imbetă, unu dulce fioru i petrunse totu corpulu și vigorosulu teneru se simtia clatinandu-se.

Sōrele apunandu sarută cu ultimele sale radie aurie coron'a stegarului puternicu, sub care steteau imbratiosati tenerii fericiti. În grădin'a spatioasa se contopira dejă de tōte laturile umbrelē. Giuru-impregiuru domniă tacere solemnă. Numai în verfulu stegarului cantă unu cardusielu scaldandu-se în ultimele radie ale sōrelui apunandu. Cantă ôre de amoru seu de doru? de fericire trecuta sêu de fericire sperata? Cine scie. Tenerii nostri nu-lu audiău, că-ci animele lor cantău imnulu fericirei celei mai mari omenesci, imnulu amorului curatu și antaia data simțitu. Tonurile puternice ale acestui imn suprimă tōte celealalte tonuri.

Tenerii se tredira că din somnu după o lungă imbratiosiare. Se uitara era cu doiosia unulu altui-a în ochi cantandu fiesce-care fericirei sa propria în ochii celui-alaltu.

Popénu cantandu în acést'a față angerescă, pe care tronău acum rosele cele mai frumose ale amorului curatu, vedindu minunatii ei ochi mierii atientiti cu o nemarginita incredere asupr'a feței sale și sarisulu invitatoriu pe guriti'a ei dulce nu se potă retiené a nu mai stringe inca-odată fiint'a rapitoră cu infocare cătra sino-si și a nu-i fură o dulce și lungă sarutare, care i se rededă cu sfiela virginala.

— Scumpa Aurelia! — esclamă tenerulu — sum mai fericitu decâtu cum i este unu moritoriu permis a fi. Me temu, sê nu me ajunga cev'a pedepsa pentru acést'a fericire prē mare.

— Nu te teme, draga Julie, — dîse Aureli'a întindendu-i că unui vechiu amicu man'a, pre care elu o sarută cu infocare — Domnedieu însusi e iubire nemarginita și tōta legea lui basata pe iubire. Nu pôte dar' sê ne pedepsesca pentru-că ne iubim atât de multu.

— Totusi mi se furisicza unu presintiu sinistru, care 'mi sioptesce, că amorulu nostru e amenintiatu de cev'a periclu. Ah! draga, tu nu cunosci lumea, nu cunosci ômenii!

— Nu, dar' te cunosci pe tine și acést'a e desțulu. Ori-ce sê se întemple, amorulu pentru tine din anim'a mea nu-lu va scōte nimica, nici credinția mea nealterabila în caracterulu teu barbatesc. De ar' fi sê-mi perdu credinția în tine, asiū mori, dar..... și atunci teasiū iubi — dîse incetisoru și cu voce tremuranda nobil'a feta.

— Cātu esti tu de mare în amorulu teu și eroica în credinția ta, scumpa Aurelia! Me simțiescu adevăratu piticu langa tine. Ce suntu tōte fetele și femeile, care le-am cuoscutu par'acum, în comparatiune cu tine! Nimicu sêu numai umbre! Tu esti lumea și lumin'a mea, unic'a fiintia femeiescă, care merita numai amoru, ci sê fia adorata ca o dieitate.

— Scii pentru-ce, draga Julie? Pentru-că me iubesci. Anime nobile, ca-si a ta, nu potu sê iubescă numai cu credinția ta în sublimitatea caracterului obiectului iubit. Fara de credinția acést'a nu e amoru, amoru fericitoriu. Sê ni pastramu dara cu scumpetate credinția și atunci, ce a intratu adî în animele nōstre, nu se pôte scōte prin nici o putere, și ne va petrece și în cealalta lume că-ci credinția se estinde mai departe, decâtu sfer'a globului nostru.

Popénu se uită cu admiratiune la tener'a feta, pe care amorulu fericitu o faceă nu numai nespusu de elocinta, ci și filosofa. Eră chiaru ga'ta a-si dá expresiunea

admiratiunii sale cu cuvinte dictate de sântiemiintele sale esaltate, candu se audira pasi pe nasipulu cararei d'iu gradina si maic'a Aureliei aparà la spatele lor.

— Mergemu in casa, drag'a mamei. E rece dejà si tu esti imbracata prè usioru. Apoi taica-teu, care mai inainte sosì acasa, inca poftesce pe dlu Popènu.

(Và urmá.) G. SACLESIANU.

NEUITATULUI SI MULTU REGRETATULUI
Ciprianu Porumbescu.

*„Amara e mórtea candu omulu e june
Si din'a-i frumòsa si traiulu e linu;
Candu paserea canta, candu flòrea si spune
Ca viét'a e dulce si 'nare suspinu!”*

D. Bolintinènu.

Candu foculu izbucnesce si 'n olipa mistuesce
Averea adunata prin munca 'ndelungata;
Candu ate mari inunda pamentulu si cufunda
Pe miì de miì fiintie 'n amare suferintie;
Cutremure, resbòie pe omu candu ilu desbòie
De totu, ce lui i-a fostu alu vietii adapoitu:
Atuncia tristu pe gânduri eta omulu, desperèdia;
Prieten'a sperantia-insee totu ilu consolièdia.
Daru mórtea nemilòsa canu taie ou-a ei còsa
Cele mai trainice fire, ce léga ou iubire
Si-a dorului dulcètia pe-unu eufletu de viétia:
Atunci sperantie, viasuri de-odata se cufundu
In marea desperarii adunca fara fundu,
In care unicu ceriulu mai pòte reversá
A mangaerii radie prin santa legea sa.

In marea desperarii, in nóptea ei puetia,
O, frate Cipriane! — inpinse-au cu urgia
A mortii tale ghiare pe scumpulu teu parinte,
Pe drag'a-ti soriòra, ce o iubiai fierbinte;
Pe bunii tai prieteni lasatu-i-au in jale
— Plangendu ei mangaearea prieteniei tale; —
In doku si 'n intristare lasatu-ai t.ér'a ta,
Ce cantecele-ti mandre cu dr'gu le asculta
— Caci tu privighitòrea cea mai iubit'-ai fostu
In crangula Bucovinei ou-alu viòrei tale rostu.

Cu inima 'nfocata, cu dragoste fièscá
Ai inceputu iubite 'n gradina romanéscá
S'arunci sementia artei, culéasa 'n obcoire
Prin disci de ani de munca cu mare 'neultire;
Daru, ah! abia gustatu-amu din fructele ei rari
Si dela pragulu vietii — o scumpe gradinariu —
Ni te repece mórtea lipèindu de-a tale flori
Beseric'a ei natiunea — iubitele-ti surori. —

Beseric'a ei natiunea te plangu deci impreuna
Cu tiér'a ta, Brasiovulu ei Romaniaa juna,
Si tóte vinu ee-ti puna pe trietulu teu momentu
Cunun'a neuitarii, dreptu sacru monumentu
Ca le-ai iubit, o, scumpe; nu cu cuvinte eeci
Ci ou-a iubirei fapte, ce dau viétia 'n vecei.

C. MORARIU.

In interesulu on. cetitori lasamu se urmèdia aice
anuntulu urmatoriu, publicatu in jurnalulu besericescu
din Bucovina „Candela” nr. 7. a. c.

Inmormentarea profesorului de musica Ciprianu Porumbescu. In 25 Maiu (6 Iuniu) a. c. repausà la Stupca (Bucovina), in casa parintiéscá, Ciprianu Porumbescu, absolvatu auditoriu de teologia si filosofia, in etate de 29 ani.

Repausatulu fà nascutu in Sipotu in $\frac{2}{14}$ Octomvrie 1854. Gimnasiulu ilu terminà in Sucév'a, éra teologi'a in Cernautiu, fiindu totodata si alumnu alu seminariului archidiecesanu. In decursulu studiiloru teologice si dupa terminarea lor, repausatulu (cá cunoscoriu de art'a musicala, care din fraged'a s'a copilaria o cultivà cu predilectiune, si anume pe vióra si claviru) se ocupà si cu cântarea corala atátu besericesca câtu si lumèna, parte cá cântaretiu si parte ca componistu alu mai multor piese liturgice si funebrele. In cele lumene, compuse repausatulu mai multe cântece romanesci, atátu in testu, câtu si in melodia, numite „studentice”, cari si aparura mai pe urma la Vien'a intr'o carticica.

Dupa finirea teologiei, nutrindu repausatulu intensivulu doru de a se perfectioná in art'a musicala, se decise a studiá filosofi'a si a face cursulu conservatoricu musicalu in Vien'a, spre a putea deveni cându-va profesorul gimnasialu de musica.

Primulu anu alu cursului filosoficu (neiertându mijlòcele materiale ale parintelui seu se-lu tramita la Vien'a) ilu facù la universitatea din Cernautiu, éra ultimii doi ani la Vien'a, in care timpu studiá si la conservatoriulu de acolo „invetiamèntulu de armonia”, „de compusetiune” si „contrapuntulu” cu succesu esceliute.

In timpulu acest'a aretà repausatulu continua progresare si dezvoltare in art'a musicala si anume ca componistu alu mai multor opuri publicate si dejudecate cu multa lauda de cei competenti, dintre cari opuri se esecutà unulu (valsulu Camellii) chiaru si de renumitulu artistu Ed. Strauss cu capela sa, la balulu romanescu din Vien'a, in anulu 1880.

I-i mai remase repausatului a se perfectioná inca in art'a musicei superiòre, specialminte besericesci.

Spre acestu scopu I. P. S. parintele Mitropolitu alu Bucovinei i-i mijloci pentru unu anu unu stipendiu din fondulu rel. gr. or. alu Bucovinei, carele repausatulu ilu si intrebuintià spre a petrece acelu anu in Vien'a, si parte a luá lectiuni speciale dela artistulu si organistulu de Curte dl. Krenn, parte a asistá la tóte esecutarile mai principale besericesci de acolo, ce si implinì cu succesu de totu laudatu, esprimatu intr'unu testimoniulu dela numitulu organistu.

Numele repausatului cá componistu cu talentu si zelu erá in publicu bine cunoscutu. Diarele romanesci ilu amintira in mai multe rânduri cu lauda. — Deci primu indemnarea se se puna in competentiã pentru postulu de invetiariu de musica la scòlele centrale romane din Brasiovu si pentru postulu de directoru alu corului dela beseric'a s. Nicolaiu de acolo, cari posturi le si ocupà in tòmna anului 1880.

In Brasiovu manifestà repausatulu in ambele sale positiuni zelulu si capabilitatea cea mai mare, recunoscute de toti cu lauda deosebita. In cele besericesci organisà elu unu coru de 20 studenti gimnasiali si 12 damicele, pre cari repausatulu i-i instrui in cântarile liturgice, cele mai multe de dènsulu compuse, si asia esecutà cântarea corala la numit'a beserica cu celu mai frumosu succesu si spre cea mai deplina multiemire a cresciniloru ort. orient. de acolo. In cele lumene compuse repausatulu o opereta „Craiu nou”, representata in Brasiovu de trei ori pria diletanti cu succesulu celu mai aplaudatu chiaru si de publiculu strainu, mai multe cântari si opuri atátu solistice câtu si orchestrale, tóte esecutate in Brasiovu parte intr'unu concertu publicu

dirigétu de repausatulu si parte de capela orasiénésca de acolo la multe ocaziuni publice, apoi laudate in diuarie romane si germane.

Aceste lucrari, multe, grele, continue, ilu prea obosira pre repausatulu si-i atrasera o bóla de peptu, care in tómn'a anului trecut progresase intr'atata, încâtu medicii ilu consiliara se mérga preste érna la Itali'a, ce si facu.

In Itali'a si anume in Nervi, mai la vale de Genua, petrecu repausatulu dela Decembrie pâna la Marte. Iuse spre nefericire érn'a acést'a (éra mai cu séma lunele Fauru, Martiu si Aprilu) fú si in Itali'a esceptionalu de rece si furtunosá si elu nu sémți óresi-care folosu pentru sanatatea s'a. Facu inca numai o calatoria pâna la Rom'a, unde petrecu 10 zile si veni apoi acasa la parintele seu cu scopu, de a calatori in vér'a a. e. la Gleichenberg; patimi inse totu mai greu 12 septemâni, pâna ce in urma nemilós'a mórte i-i curmá vietí'a.

Éta, cum se exprima „Gaz. Transilvaniei“ nr. 63. din $\frac{1}{13}$ Iuniu asupra repausatului: Cu adúnca intrisitare venim a inregistrá perderea unu'a dintre cei mai zelosi si mai talentati dintre puçianii nostrii cultivatori ai artei musicale in genere si ai muziceii nationale romanesce in deosebi. Miercurea trecuta, 25. Maiu v. a repausatu in Comun'a Stupca din Bucovin'a ténérulu Ciprianu G. Porumbescu, profesoru de musica la scólele centrale române de aice din Brasiovu si directoru alu corului la beseric'a s. Nicolaiu. Multu regretatulu repausatu, suferitu de-o cumplita bóla de peptu agravata din ce in ce mai tare prin neobosit'a si póte prea încordat'a sa activitate. Inzadaru a consultatu pe cei mai esperti dintre medicii brasioveni, inzadaru a petrecutu érn'a trecuta in Itali'a . . . . . neindurat'a mórte totu la rapitu din braçiele familieii sale, din braçiele amiciloru sei, din mijloculu némului romanescu, caruia i-a facutu, i-aru fi pututu face de aice inainte insemnate servitii pe terenulu arteloru frumóse. Fóia nóstra a vorbitu in mai multe rânduri despre lucrariile rep. Porumbescu, accentuându talentulu, zelulu si diligenti'a ténérului computoriu.“

Inmorméntarea repausatului urmá in 27. Maiu v. in Stupca, functionându protopresviterulu Homorului dl. de Andruhoviciu cu parochii I. Procopénu din Capu-Câmpului si C. Tuşinsehi din Bucsióia, acompaniatu de corulu seminarialu din Cernautiu, tramitiédu intr'una gremiulu acestui institutu si o cununa de doliu fostului si neuitatului seu colega.

In besericia cuventá parochulu I. Procopénu, éra la morméntu protopresviterulu Andruhoviciu, dupa care vorb'ra si doi academici, A. Procopovicu si I. Popovicu in numele societatii academice „Junimea“ din Cernautiu, care societate tramise si o cununa de doliu emerit. seu membru Porumbescu. Atari cunune tramisera si damicelele corului besericescu din Brasiovu, si societatea „Romani'a juna“ din Vien'a dinpreuna cu scrisori de condolentia fórté onoratóre pentru memori'a repausatului.

La inmorméntare fú de façia nu numai intréga comun'a Stupca, cu micu cu mare, ci mare multime si din comunele vecine Ilisiesci, Dragoiesci si Corlata.

Érá unu momentu, in care toti éráu patrushi de cea mai adúnca jale, cându corulu seminarialu, in-susi misicatu, esecutá la morméntu cântarea „adusu-mi-ama aminte,“ propri'a compositiune musicala a celui. ce acuma érá in pamentu. In timpulu acestei cântari mai cá nu viedeái façia fara lacrimé, éra cei mai de

aprópe ai bietului Ciprianu éráu invinsi de durere. Faca prea bunulu Dumnedieu, cá curédu se se aline acésta durere a familieii si in deosebi a parintelui duiosu, lovitu in mai multe rânduri de intemplari cá acestea, rourându-i in inima balsamulu mângaierii si intarindu-lu cu braçiuulu seu inaltu, cá se-si póta implini chiemarea nu numai ca preotu, ðara si ca pariate de familia, façia cu care fiindu vedovu de mai multi ani, are de indeplinitu indetoriri dupe.

Regin'a.

Inca dióri diminetii numai radi'a cea de-ântâia
Aruncase preste ceriuri in adéculu resaritu
Ea, pe sinulu meu plecata, versá lacrimi argintie,
Eu, cu adio tristu pe buze, o priviámu inmarmuritu.

Si sosindu céssulu durerii, i dísei cu amaratiune:
„Adio! draga fericire!“ si plecai duiosu plângédu;
C'o iubii si me iubise zile multe, lungi si bune,
Si traiaimu in dulci sperantie, ca copii fara de gându.

Nu mai eu si ceriulu scie, dela trist'a despartire,
Câte vânturi furióse corbacira luntrea mea . . . .
Tóta radi'a par' cá-mi spune din trecutu o suveniré . . .
Si totu vântulu par' c'-aduce unu glasu jalnicu dela ea . . .

Dí si nópte, par' cá-n ochii-mi nalucesce mândr'a-i façia,
O totu strigu: „Regino draga! Vino scerge chinulu meu!“
Ci 'ndesiertu! Ó ceriu! de-ai face sè-mi dispara a vietiei cétia
Intr'unu visu . . . durerea lumei sè-o 'ngropu cu mine eu!

De cându lun'a-i domn'a noptii, díle-i domnu sórele 'n culme,
Nu s'a mai vediutu o nimfa cá Regin'a, drag'a mea:
Nóptea 'n somnu-i, s'o admire se furáu ángerii-in lume,
Si díu'a érá mai lunga, sórele candu o vedea!

De candu har'fa-i nu mai cânta, a remasu lumea pustie,
De candu buz'a-i nu-mi sioptesce, s'a facutu totulu mormentu;
Pentru mine nu mai este mângaiere, bucurie,
Vremea-i scurta, nu-i destula se me plángu si se me cântu.

Ah! Cá mine nu-i fiintia alungata de furtune . . . .
Ce se facu? Asia mi-e sórtea! strínge-voiu durerea 'n sinu,
Punédu sér'a la capu pótra si la inima carbune,
Voiu se dormu scaldatu in lacrimi p'ascernutu-mi de pelinu.

Stéu'a mea.

O salcie trista pre mormentu plecata,
Tu nu scii, sermana, crudu destinulu teu!
Nici tu turturica ce-'n crénga uscata
Cânti jalnica doina, cá sufletulu meu!

Cadiut'a din ceriu o stéua frumósa
S'o ascunda vecii sub crimá vasceditú . . . .
Voi sunteii ministrii ursitei doióse —
La mormentu acést'a eternu s'o jaliti!

O salcie trista! candu vântulu te-a bate,
Si-a conturbá pacea sântu locului teu,
Si tu turturica, dí-i sè se 'ndeparte
Cá aici jace stéu'a sufletului meu!

CRESCEREA IGIENICĂ A COPIILORU.

— Instrucțiuni populare pentru mame. —

(Urmare.)

IV. Alaptarea copilului de către o femeie străină.

Dacă este cu nepotință că mamă se nutrească singura copilul, elu este incredințiatu spre alaptare unei doici, s'au în casa și sub priveghiarea mamei, ceea ce este de preferit, sau afara din casa ei, unde priveghiarea este foarte dificilă.

Alegerea doicei cere diferite precauțiuni. Doică se fia sanetosa, curata, copilul ei propriu se fia sanetosu, bine facutu; ea se aiba destulu lapte, la stringerea usiōra a sinului se tisinēscă dintr'insulu laptele în radie subțiri. Este bine că atât doică, precum și copilul ei se fia examinați de către unu medicu, pentru-că se se constate sanetatea loru. Nu este de neapărata trebuință că copilul doicei sē fia nascutu în acolasiu tempu cu copilul pe care 'lu incredințiamu, ci, dacă-i damu spre alaptare unu copilu nounascutu, se ceremu numai că se nu fia trecutu dela facerea ei mai multu decâtu siese luni. O femeie care și în tempulu alptării are menstruațiune (periodu, sorocu) nu este buna de doică. Pentru unu copilu nascutu de curendu vomu dá preferința unei doici care a crescutu deja unulu sau doi copii și care pria urmare scie dejă se amble cu copii.

„Pariții cari iau o doică în casa loru au și o datoriă sânta de implinitu către copilul propriu alu doicei.“ Este o faptă barbară a sacrifică copilul doicei, a-lu lasă se slabēscă și se se stingă încetu din caus'a lipsei de lapte. Dintre copii doiceloru moru mai multu de două parti din trei, din causa că sunta asediați în grabă și fără multa ategere la unele femei cari alptēdia și copii loru poprii și nu nutrescu în destulu copii străini, seau cari, după întiercarea copiiloru loru proprii, nu mai au lapte și nutrescu pe cei străini cu alimente nepotrivite pentru etatea loru fragedă.

Dacă doică scie că copilul ei propriu este bine ingrigit, ea va fi mai liniscită, nu va suferi din caus'a muștrării de cugetu pentru vendiarea copilului ei, și astfel și copilul străinu pe care-lu alptēdia va prosperă mai bine, sugēndu lapte sanetosu, ci nu veninulu unei femei peatose, chinuite de doreri sufletesci. Mōrtea copilului propriu alu doicei pōte avea o influință foarte vatămătoare asupra sanetatei copilului străinu pe care 'lu alptēdia.

Doică se observe aceleasi regule că mamă care alptēdia copilul ei propriu; nu este necesariu că ea se siōdia neincetatu langa copilu abținēndu-se de ori-ce lucrare; din contra ea se pōte ocupă cu diferite lucrari în casa și în curte în tempulu candu copilul dōrme.

Se va dá doicei după potința alimentatiunea cu care este deprinsă, se nu i se dea numai carne, ci o alimentatiune mixtă de legume, lapturi și carniuri. De si vinulu nu este necesariu, este permisu că se bea după obiceiul pucinu vinu.

În casu candu copilul este asediatu la doică afara de casa pariților, acestia trebuie se se incredințiedie adese-ori dacă copilul este bine nutritu, deca doică nu-lu neglijeza pe lângă copilul ei propriu, dacă este bine ingrigit în privința curățeniei, ținută într'unu aeru curat, adese-ori preamblatu în aeru liberu, deca nu este oparitu din caus'a neprimenirei regulate a albitureloru (rufeloru). Nu este de ajunsu că copilul se aiba colōrea sanetosa, se fia rumenu la față, ci unu copilu după aparința sanetosu, pōte se stea în locu, se nu crēscă, se nu se desvōite într'unu modu normalu.

Mesur'a cea mai sigura pentru a constată că copilul este sanetosu și face progrese regulate este cantărirea copilului repetată adese-ori, despre care vomu vorbi mai josu.

V. Alaptarea mixtă.

Dacă mamă este sanetosa, dară nu are destulu lapte, atunci ea pōte alptă copilul și a-i dá în același tempu și lapte de vacă cu pucina apă și cu o cantitate foarte mica de zaharu, mai bine de zaharu de lapte de cătu de zaharu ordinariu, astfelu că copilul se primēscă la câte 2 ore odată titia și alta dată lapte de vacă; în casulu acest'a copilul va primi aprōpe parti egale din laptele mamei și din laptele de vacă. Acest'a alptare mixtă reusiescē numai atunci, candu mamă are lapte, candu înse catatimea laptelui nu ajunge pentru nutrirea perfectă a copilului; ea nu reusiescē în casulu candu copilul nu se satura nici-odată la sinulu mamei, și candu alptarea maternă n'are altu efectu decâtu a însielă copilul cu câte-vă picături de lapte.

„Cu alptarea mixtă potemu începe chiaru dela cele de antaiu zile ale vietiei, și nu mai tardiu candu trebuința o cere. În cea de antaiu luna a vietiei o se adaogamă laptelui de vacă fierțu și caldicelul o parte de apă fierță caldicică, dela a două sau a trei luna o se adaogamă o parte de apă fierță la două parti de lapte fierțu, și astfelu vomu scadea treptatu catatimea de apă adaogată până la a 6-a sau a 7-a luna, candu vomu începe a dá laptele fierțu curat fără apă.“

Laptele de vacă se dá copilului cu biberonul de sticlă (sticlă sugătoare).

Biberonulu cere o ingrigire cu totul osebită, este necesariu că se se spele cu lesiă slabă și cu apă după facare întrebunțiare, și pentru acestu scopu se desface. Suntu nisce perii osebite pentru spalarea biberonului. Se gasescu mai multe feluri de biberone, cele mai bune suntu de sticlă, avēndu numai sugătoare de cauciucu.

Se nu se permita că copilul se mai sugă după golirea biberonului ei, îndată după-ce biberonulu a ramasu desiertu, se se departedie.

În nici-unu casu se nu se dea copilului o sugătoare de tulpană cu zaharu și pesuete pisate sau cu altă implutură, astfelu de sugătoare strică stomaculu copilului.

De si laptele de bivoliță este mai greu de digerat decâtu laptele de vacă, ilu potemu întrebunția pentru nutrirea copiiloru, la nevoia, dacă nu gasim lapte de vacă.

În tempulu verei laptele se strică lesne, acrescē curendu, și produce atunci versaturi și doreri de anima; pentru a-lu feri mai bine în contra stricăturii, se se fērbă laptele îndată după-ce s'a adusu în casa, și după ce s'a recit se se puma într'o sticlă curată și astupată și acest'a se se asiedie într'unu altu vasu cu ghiția seau cu apă rece, care apă se se reînōiescă de câte-ori pe zi.

Laptele dela vite cari suntu nutrite cu borhotu acru din govni și din fabrici de zaharu nu este bunu, borhotulu prōspetu care nu s'a acritu încă, nu strică laptele.

„Înainte esirei celoru de antaiu 2 sau 4 dinti se nu se dea copilului unu altu alimentu decâtu laptele; până atunci copilul se nu se nutrească cu lingurița, ci se sugă laptele din titia sau din biberon; până atunci se fia ferit copilul de mancarī fainose și de alte alimente solide.“

(Va urmă.)

ETICHET'A.

V.

Despre îmbracaminte. — Eleganția. — Când? și cum trebuie se ne îmbracăm: acasă, pentru strada, în vizita, caletoria, prandiu, serate (soire) și balu? — Bijuteriile. — Costumul de mireasa. — Costumul de doliu. — Mod'a barbaté-ca. — Mod'a pruncé-ca.

„Omulu e uniculu animalu carele nasce fara coprementu; — pentru cá se póta trai folosescé plantele; ér pentru cá se se póta îmbracă despoia animalele.”
(Urmare.)

Îmbracaminteá are o inriurintia decídiat'oria asupr'a omului. De regula se sustiene, cá dela îmbracaminteá omului se póte deduce la gradulu de cultura și caracteriulu lui, cea ce nu se prea póte negá.

E minune, cá unu lucru bagatelu cá îmbracaminteá, se faca impresiune și asupr'a barbatiloru seriosi. Marcarca în adevéru asia este. Îmbracaminteá învechita și ponosita infrange ori ce superbía.

Candu consacramu dar' unu capítulu întregu îmbracaminteá — o facemu acésta în sperantia, cá îmbracaminteá onesta și eleganta, de si nu va produce alta ce, dar' celu puțin va face o impresiune placuta în interiorulu nostru.

Vorbíndu la începutulu cartii despre conduita, ni-am exprímatu parerea de réu facia de aceia, cari în societate au portare buna; înse acasa suntu durí și mojíci. Chiar acésta denuntiat'ione i apésa și pre aceia, cari în societati ambla în vestminte elegante; înse acasa se póta în vestminte neláute, descolorate și neregulate.

Persónele, cari sunt culte și dedate la ordinea casei, chiar asia de curatu și elegantu se póta acasa, cá si în societate, ba înca mai multa grígia póta de vestminte de negligée, ca de celea de gala.

La îmbracaminte tactic'a jóca o rola fórte însemnata. Pre femeí'a neculta, simpla și neprecauta, numai decátu o poti cunósce dupa îmbracaminte. Fia câtu de avuta, i va lipsí acelu tipu distinctivu, pre care nu este modist'a se i-lu dee. Altcumu spunédu adevéru — nimené nu se póte îmbracă cu gustu deplinu, daca n'are capacitate spre asié ceva; deórece catra îmbracaminte, chiar aceea aplecare și destoinicia trebuie se o aiba omulu, care o are și catra cutare sciintia séu arta; dar pentr'aceea ori care femeia séu barbatu cultu se póte îmbracă cuvíntiosu. La îmbracaminte capulu lucrului e cuvínti'a. Îmbracaminteá trebuie se fia acomodata nu numai cu etatea, statulu și fiint'ia persónei: ei si cu starea ei, nu altulu cu timpulu și cu ocaziunea candu se póta. Îmbracaminteá, care d. e. i se siede de minune la o femeia tenera, pentru un'a betrana produce o impresiune ridiculósa. Chiar asia si îmbracaminteá carea sér'a aréta fórte frumósa și eleganta, preste dí póte fi chiar urita, respingát'orie și negustuósa.

Ori care depositu de costumuri femeesci contíene urmatórele vestminte (întielegandu-se de sine, cá calitatea și valóreá acelor'a se schimba dupa starea finant'iala a damei): vestminte de negligée, de casa și de strada, între care se cupríndu si cele de calatoria; apoi vestminte de preste dí între cari se cupríndu cele de visite, primire, cociare etc., si în urma vestminte de societate menite pentru prandiuri de onóre, serate (soiree), teatru și balu.

Femeí'a culta, numai daca nu va fi morbósa, în negligée nici candu nu se va pune la pradiu. Din vest-

mintele sale de societate, nu va face vestminte de negligée ori de casa; cá-ci acésta ar fi non plus ultra gustului réu. Vestimentulu de negligée ori de casa, se póte gati din stofa cea mai simpla, înse trebuie se fimu atenti, ca aceea se fia — cea ce e capulu lucrului — elegantu, curatu și placutu. Sustienerea amórei facia de femeí, la cei mai multi barbati aterna dela complacerea îmbracaminteá lorú; si érási necredint'ia femeiloru facia de barbati, se póte atribuí în multe casuri nepasarei barbatiloru facia de exteriorulu lorú.

Pe strada numai haina scurta e acomodata. Croíulu ei trebuie se fia simplu, ér' stofa solida și nici candu batát'oria la ochi. Pe strada femeí'a eleganta nu va portá haina taiata înainte, nici manecari pan' la cotu și daca cutare haina de véra i s'a gatitu astfelu apoi taietur'a o vá ímplé cu chemiset si va trage manusi de acele cá se nu i se véda cotulu. Nainte de média-di nu convínu nici manusiele vederóse, nici dentele, nici bijuteriile ei mai multu aculu de peptu (brosiulu).

Acést'a regula se reduce si la costumulu de caletoria. Pentru caletoria e mai acomodata hain'a gatita din stofa de laana (nici candu de metósa) a careia croíu se samene cu a celei de strada; apoi palaria simpla, închisa cu crepu de gazé, guleru de panza, manecari (si nu rách de deutele) manusi din piele de cerbu iachise si nici unu felíu de smucu. În caletoria femeile elegante nu póta lantíu de orologiu: ei orológele se aterna pe pantlica négra. — Mai de parte nu póta smucuri la petreceri de véra și picnicuri. La asemínea ocaziuni e destula o crucitia eleganta ori unu medailon. Altcum cu privire la smucuri trebuie se fimu circumspecti. Petrile scumpe nu sunt acomodate pentru portulu de preste dí; acele numai la lumín'a policandreloru și lampeloru facu impresiunea receruta, si numai atunci se si póta de catra femeile elegante. Sér'a înca trebuie se ne pazímu de esagerari; cáci femeí'a si fora vre unu ornamentu póte fi eleganta. Ar aparé fórte ridiculósa, candu d. e. asié ni s'ar presentá ea cá o furnitura (auslag) de galanterii. Mai bine fia ornamiintele ei puținé și frumóse, de câtu multe și simple. Trebuie se fimu cu bagare de séma si la aceea, ca ornamiintele se fia complete și acomodate. Asia d. e. catra ornamentulu de diamantu atarnatu la gítu, nu potemu luá bratieleta de turgoise, nici catra aculu de corala, cerceli de smaragd.

Pentru fete numai ornamente puținé convínu. E destulu: unu lantíu de orologiu subtíre, o crucitia séu unu medaillon, unu broch simplu si cu atáta mai simple bratielete.

Pentru îmbracaminte de negligée, nu este acomodatu nici unu felíu de ornamentu, dar' nici dentele elegante; înse se potu întrebuintiá dentele de valencién, bretonu si torchon. Atátu dentele de brússel, de duchesse, câtu si altele de acestu felíu nu suntu acomodate pentru îmbracaminteá de demíntia.

Îmbracaminteá de visita se schimba. Candu facemu visite pedestru si în locuri mai cunóscute, ne folosímu de îmbracaminte elegante de strada, cu manusi de colóre neutrala; candu înse facemu visite în carutia pentru societati mai alese, atunci potemu luá o toilette mai bogata, manusi deschise si palaria mai batát'oria la ochi.

Îmbracaminteá de primire nici candu nu trebuie se fia prea eleganta. Dónnele si Dómnisíórele totu-dé-un'a trebuie se fia cu privire la aceea, cá în acést'a privintia se nu intréca pre óspetii lorú.

Pentru prandiuri de onóre, concerte, serate mai mici etc. se întrebuintiéza toilette uniforma cu slepurí

mai mici s'eu mai mari, taiete pe dinainte ori mai presu cu manecari nici prea lungi, dar nici prea scurte. Manusiele sunt de colori albe s'eu de totu deschise. Imbracamintea taiata e numai pentru balu si serate, unde se si jóca.

In teatru publiculu din loja i-si alege pentru opera: imbracaminte de séra; pentru drama: toileta simpla. „Theatre pare,“ mai alesu daca si curtea e de facia, permite toilette de balu câtu de splendida. Pentru parteru numai imbracamintea de strada e acomodata si eleganta; o imbracaminte mai splendida ar' marturisi de unu gustu réu.

Manusiele albe nu se pórtá díu'a, esceptionalu cele de véra, cari propriaminte nici nu suntu albe, ci galbuie.

(Va urmá.) JOSIFU I. ARDELEANU.

O NUNTA ROMANÉSCA IN BUCOVIN'A.

Crasn'a, in tíenutulu Strasinetiului, este un'a din cele mai frumóse comune din Bucovin'a. Asediata la pólele muntiloru, ea e incungiurata de trei parti de paduri de bradu si numai spre resaritu se intinde terenulu netedu, pe care sierpuesce sioséua, ce duce prin Strasinetiú¹⁾ la Cernautiu. De-alungulu comunei curge apa Síretielului, care cá apa de bái are o putere binefictóre pentru unele morburi anumite. Crasn'a e proprietatea ilustrei familie a Stirceniloru. Parochu in locu e parintele Samuilu Petrescu, denumitu in timpulu din urm'a de exarchu arhiepiscopalu.

In 24 Iuniu a. c. s'a serbatu in Crasn'a cununi'a ficei parintelui Petrescu Aglaia cu dlu Averchie Mavocuiu — teologu absolvatu.

Nunt'a din Crasna a fostu unu punctu, unde boieri, inteligintia laica, preoti si poporu au fostu uniti cá fratii.

In Duminec'a premergátóre nuntia invitatu parintele Petrescu pe toti parochienii la locuinti'a sa, cá ei se incépa actulu de bucuria. In timpulu cându crasnenii se priusera in o hora animata in ograda pastoriului loru, si mirés'a Aglaia — imbracata in unu mándru costumulu nationalu — jucá in midilocu horei cu mirele seu — parintele Petrescu tíená poporului o avorbire, asemenáundu starea sociala din Crasna cu o plánta, redacina careia o formédia satenii, cotorulu cu frandiele formédia starile de midilocu, éra coróna, nobilimea, accentuáundu cu deosebire, cá nici odata poporulu nu póte prosperá fara incredere fratiésca in conducatorii sei. Multiemirea crasneniloru in acésta dí a fostu mare.

In díu'a nuntii, ale'a lunga, ce duce in curtea parochiala érá frumosu decorata cu bradi infipti de améndoue partile, la portalu fálfaiá o páuza mare tricolora, cas'a érá împodobita cu frundisii maruntu de cetina si in apropiére érá o siura streformata in sal'a de dansu. Siur'a avea cam 30 pasi lungime si vre-o 8 latime. Boltitura érá róta impanata cu cetina, paretii erau acoperiti cu covóre si oglinði. Foisiorulu pentru musica érá la o parte susu prea frumosu împodobitu.

Nu „Storójinetz“, ci „Strasinetiú“ este adevérata numire romanésca a acestui orasielu. Vedi opulu lui Aurelianu, Bucovina.

Cam pe la amiadia-di sósí music'a veterarului Grigori din Sucéva, care de dieci de aniincánta pe bucovineni cu dulcea sa struna romanésca. Incuréndu pornira apoi vre-o 20 parchi de calareti intru intimpinarea mirelui, si pela 6 óre p. m. sósí eroulu dilei precedatu de vornicii sei si primitu in sunetulu musiciei cu inpusicaturi de pistóle si sacalusiuri, la tíenta fericirii sale.

Cununia s'a facutu in beseric'a locala, functionáundu proto-presviterulu tíenutalu Dumitru Onciu. Nuni mari au fostu betranulu boieriu dia locu Manolachi Stírcea cu venerabiia maica a parintelui Petrescu. Óspeti nuntasi au fostu aprocsimativu la vre-o 130 persóne, intre cari amintescu pe baronulu Nicu de Hurmuzachi, capitanulu sau prefectulu dietriectului Nicu Balmosiu, dlu avocatulu Stefanu Georgescu din Odobesci, academiculu S. Fl. Marianu cu gratiósá-i sócia, d-nii adiuncti Vasiliu Morariu si T. Stefanelli, dlu ascultantu di Georgiu Popescu, dlu profesorulu din Sucéva Constantinu Cosovicuiu s. m. a.

Tactulu, ordinea, armonia ce au domnit in decursulu serbarii, au remasu de síguru unu suveniru placutu pentru toti, cáti au participatu la acésta nunta.

Luni, a dóua dí, vre-o 12 domnióre s'au imbracatu in costumulu nationalu. Fia-mi permisú se facu aici o parentesa: Óre cându vá patrunde costumulu nationalu esclusivu si definitivu in portulu damelorú nostre, spre a ínláturá daunele materiale cauzate prin cameleónele de mode streine, ce se schimba in totu anulu? Nu e óre unu pecatu strigatoriu la ceriu se cheltuiasca o románca 30 pána la sute de florini pentru o haina care íntrebuíntiata la o petrecere, pentru alta ocasiune n'are pretiu, de óre ce moda s'a schimbatu? Si binevoiasca a cugetá românii bucovineni seriosu, pe cine-i satura cu acei bani aruncati pe haine de moda straina, cari, adunati la unu locu, aru formá capitaluri. ce-aru putea aduce fructe pe sute de terenuri nátionale, necultivate inca la noi? Costumululu nationalu are tóte avantajiele, spre a fi ínbratísiatu de noi cu tóta caldur'a: Elu e fórté frumosu, place la tóta lumea si i se síede fiacarei románce. Apói elu se póte confectioná in casa, cósta deci fórté puşinu. Cele dóue fiice micufie ale parintelui Petrescu spre esemplu, erau imbracate la nunta cu costume cusute in casa, si de n'ai fi sciutu, ai fi statu se juri cá-su procurate dela nisce meseriesie anumite. Mai departe costumulu nationalu se póte íntrebuíntiá la dieci de petreceri, cáci elu se póte spalá cá ori ce camesia. In fine costumulu e alu nostru. De ce se ne stórcemu asia-dara pungele pe mode streine, cându frumosulu nóstru portu cere se fia in dreptulu seu esclusivu? Se dicemu deci modeloru streine: In kuhne la vétra cu ele cáci merita acésta onóre dupa cátu ni-su de priincióse; éra in salónelu nóstre se triumfe pentru totu-dé-una si la tóta ocasiunea costumulu nationalu!

Sfársíundu parentesa, urmezu cu descrierea nuntii: Dlu. Mihailu Cernescu — auditoriu de teologia — au fostu cá nuntasiu imbracatu íaca in costumulu nationalu, adeca cu camesia romanésca cusuta cu fluturi, cu peptariu albu cusutu cu flori si ínciasu cu unu bréu latu tricoloru, ale caruia capete i-i atárnau de o parte pána la genunchi. Erá in adevéru interesantu se privesci, cumu se uitau satenii indesuiti pela intrarile in sala la joculu domnióreloru costumate. Dlu Cernescu a jucatú si cu satene. O impresiune deosebita a facutu asupra sateniloru ínhobotarea miresei, uniculu casu in Bucovina, in care ínteligintia a atínsu unu obiceiú

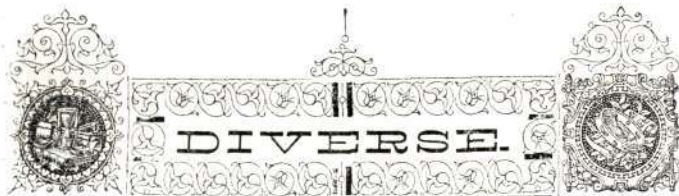
poporului. Este adeca datina la noi, că miresele din clasele inteligente se nu li se puna hobotulu că la sateni, ci cépsa. Domnisiór'a mirésa Aglaia a fostu prim'a, care a fostu legata pe capu cu stergariu, adeca a fostu inhobotata — cum dice poporulu.

Marti pela amiadia-di a inceputu pornirea óspetiloru. Hore pe lángha carutiile pornitoriloru si feliiurite cântece nationale i-i insuffletiau pe toti. Adâncu mişcatu erá la pornire dlu S. Georgescu, advocationu din Odobesci. Cu unu paharu de viu in mâna s'a sculatu pe trasura si a inchinatu din totu sufletulu in sanatatea bucovineniloru.

Serfiatoriulu acestoru síre a avutu neomeni'a se fia si a patr'a di la nunta. Cu unu patosu deosebitu l'a chieamatu atunci parintele Petrescu dimpreuna cu pe unu altu neomenosu in sala de dansu dicéndu: „Aidemu se vedemu ruinele fericirii perdute!“ (Sal'a adeca se despoia de frumsetie sale.)

Ce se mai dicu la fine? O urare din totu sufletulu: Multi . . . . ani se traiesca tinerii soçi, si se li fia viéti'a dulce ca mierea!

Unu nuntasiu.

Adunarea generala a XXII. a Asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu, intr'unita la Brasiovu in dílele 29 Aug.—1 Sept. st. n., a fostu un'a dintre cele mai bine cercetate adunari generale ale asociatiunei transilvane dela urdírea ei pána astadi. Unu numeru frumosu de inteligenti romani de tóte categoriile si din tóte tieúturile locuite de Romani, accursera cu acésta ocaziune la Brasiovu pentru de a lua parte la acésta intr'unire national-literaria.

— In 29 Augustu dupa finirea serviciului divinu unu numeru imposantu de Romani se indreptarà spre frumosulu edificiu alu gimnasiului romanescu, unde se tie-nurà siedintiele acestei adunari generale.

Sala gimnasiului, frumosu decorata cu ghirlande de verdétiá si cu buchete de flori, se implu in curéndu de celu mai distiasu publicu de amendóue securile.

Intre cei de faciá se poteau deosebí: la mas'a comitetului, d-nii: bar. Ursu, Baritiu, Stezariu, Cosm'a, Popescu, Barcianu, E. Brote, Romanu, Il. Puscariu si Dr. Harsianu; din partea autoritatiloru politice din locu: dlu comite de Bethlen inspectorulu scolaru Fr. Koós si d-lu J. Hintz, secretariu la camer'a comerciala din locu. Din Romani'a erá de faciá o grupa de totu frumósá de barbati si de dame. Insemnamu dintr'acesti'a pe domaulu N. Ionescu, profesoru de Universitate, fostu ministru si membru alu comisiunei de delimitare, pe dlu I. Popescu din Bârladu, mai multi domni deputati din Romani'a, pe d. N. Racovitia si G. Isvoranu, pe d. Bibicescu deputatu si Redactoru la „Romanulu“, pe d-nii Dr. T. Nica, novelistulu N. D. Popescu s. a. din Lipsce'a a venitu d. G. Muescu, cá representantu alu junimei romane de acolo. La mas'a diareloru erá reprezentate: „Romani'a Libera“ „Independance Roumaine“, „Binele Publicu“, „Timpulu“, si tóte diariile de dincóce de Carpati.

D-lu vice-presidente alu „Asociatiunei“, consiliaru in pensiune *Iacobu Bolog'a*, invita'u de o comisiune, intrà in sala si dupa ce ocupà scaunulu presidialu, deschise adunarea priun'ó vorbire, in care mai antaiu 'si aratà parerea de reu, cá presidiulu nu póte fi reprezentatu prin venerabilulu d-nu Timoteiu Cipariu, care de presente se afla la baile dela Basu'a; mai departe salutà pe membrii dia Brasiovu si pe cei esterni si totodata invità pe cei, cari nu figuréza inca cá membrii ai „Asociatiunei“, sè se inscrie si deasii; in fine dadù câte-va informatiuni mai amenuitite despre genes'a „Asociatiunei transilvane“ si despre tendintiele ei.

D-lui vice-presidente 'i respuse in numele Brasioveniloru protopopulu I. Petricu, care bineventà pe óspetii ce n'au pregetatu a veni dia tóte partile indemnatu de iubirea ce-o sentu pentru literatur'a nationala.

Améndoue aceste vorbiri fara primite cu „Se traiesca!“

Urmà cetirea apelului nominalu a membriloru cu dreptu de votu ai „Asociatiunei“, apoi se alese o comisiune, care se inscrie membrii noi. Siedinti'a se suspinse pentru 15 minute. La deschidere raportorulu comisiunei, declarà, cá s'au inserisu cá membri noi si au platitu taese remase in restantia 66 insi. Toti cei inserisi din nou càti suntu suditi austro-ungari, fara recunoscuti de membrii ai „Asociatiunei“. Se cetira apoi telegramele de felicitare sosite dela urmatorii d-ni si dela urmatórele corporatiuni: Dela metropolitulu Mironu Romanulu, dela Romani din Reghiu, dela societatile din Romani'a „Unirea“ si „Carpati“, dela d-nii Rosc'a, Frangulea si Stoenescu din Bucuresci, dela inteligenti'a din Desiu, dela inteligenti'a din Dev'a; si doue epistole adresate adunarei generale, cari furu intèmpinate cu aplause numeróse. Cea de antàiu a fostu dela d-lu professoru din Brasiovu Dr. N. Popu, care impartasi adunarei, cá este gat'a a pune la dispositiunea tuturor membriloru presenti ai „Asociatiunei“ câte unu esemplariu gratuitu din lucrarea s'a cea mai noua: „Monografi'a Brasiovlui cu deosebire in ceea ce privesce pe Romani de aici.“ A dóu'a scrisóre a fostu dela d-lu Ríurénu din Bucuresci, carele tramise pe sém'a fondului „Asociatiunei“ sum'a de 1200 lei noi. Acésta suma impreuna cu fundatiunea Radu M. Ríurénu, se formeze unu fondu deosebitu „alu fratiloru Radu si Gheorghe Ríurénu“, din interesele carui'a sè se ajute tineri de ai nostri lipsiti de mijlóce, cari cercetéza scóla cu succesu bunu. — Se presentara mai multe petitiuni. Intre acestea insemnamu un'a din partea inteligentiei nóstre din Orasthia, prin care „Asociatiunea“ se invita pentru auulu viitoriu acolo.

In fine se cetesce raportulu despre activitatea comitetului. Din acestu raportu estragemu urmatórele puncte: Comitetulu a cumperatu cu sum'a de, aprópe 28,000 fl. cas'a numita la „leulu albu“ din Sibiiu despre care se spera, cá va aduce mai multu venitu, de cum ar' poté aduce sum'a cheltuita. Mai departe comitetulu propune, cá intro parte din loculu, ce se tiene de acésta casa sè se zidéscá unu edificiu potrivitu pentru o scóla superióra de fete, pentru infiintierea carei'a propune a se intrebuintiá fondulu academii romane de drepturi. Faciá de monumentulu lui Andreiu Muresianu se impartasi, cá comitetulu este gat'a a inmanuá sum'a de 1977 fl. 79 cr. colectata pentru redicarea acestui monumentu comitetului infiintiatu in Brasiovu anume spre acestu scopu.

Comitetulu impartasi mai departe adunarei, cá cestiunea moscenirei remase in urm'a repausatului erou

Avramu Iancu se va regulá in curéadu; totodata propuse, cá curtea si cas'a, in care s'a nascutu neuitatulu nostru Iancu se nu se iastraineze in nici unu chipu.

In sférsitu dupa ce impartasi cá sumele depuse in administratiunea s'a se urca la 101 mii fi. si cá guvernulu d'in Pest'a a denegatu intarirea cátoruva domni din Romani'a cá membri ai „Associatiunei“, — Comitetulu multiamí pentru increderea pusa intr'insulu si cerú dela adunare se fia absolvatu.

Raportulu comitetului se incredintiá spre censurare unei comisiunei alésa pentru propuneri; ér' budgetulu, care se impartí in esemplare tiparite tuturor membriloru de faéia, se dede comisiunei budgetare spre revidiare.

— Acésta dí a intr'unirei national-literaria s'a inchiatu cu unu *Concertu* arangiatu in sal'a Hotelului Nr. I. de Reuniunea romana de gimnastica si de cantari dia Brasiovu, cu concursulu Dloru G. Dim'a si J. Muresianu jun., a caruia *Programu* a fostu urmatoriu:

1. Muresianu jun. „*Stefanu celu marc.*“ Uvertura pentru orchestra.
2. Loewe C. „*Archibald Douglas.*“ Balada pentru voce de basu cu acompaniare de piano; cántata de d-nulu G. Dim'a.
3. Leonard H. Grande „*Fantaisie militaire*“ pentru violina cu acompaniare de piano, esecutata de d-lu Dr. I. Baiulescu.
4. Dim'a G. „*Hor'a*“. Coru de dame si barbati cu orchestra.
5. Gade W. „*Craie's'a iceloru.*“ balada svedica pentru solu, coru si orchestra.

Cu tóte, cá acestu programu consta numai din 5 piese totusi au trebuitu aprépe 3 óre pentru executarea lui. Acésta impregiurare servese dealtmintrea si spre laud'a concertantiloru, deórece doue piese: Uvertur'a d-lui Muresianu si „*Hor'a*“ d-lui Dim'a au trebuita sè se repeteze de doue ori la cererea publiculu, care salutá pe compositoru cu vii si indelungate aplause.

— In 30 Augustu dupa verificarea protocolulu siediintiei din diu'a precedentá, se cetirá telegramele sosite mai târdiu, si anume: dela d-lu presidentu T. Cipariu, dela Societatea studentiloru de medicina din Bucuresci, dela Romanii Selagiani, dela Romanii din Viena, dela d-lu Nic. Drocu-Barcianu din Giurgiu, dela d-lu Ladislau Vaid'a; si in fine o telegrama in versuri, care produse mare ilaritate, dela „*Vasilic'a Cosmutianu*, vechiulu poetu chioranu“.

Se continua cu raportulu despre membrii, cari s'au inscrisu de nou, séu cari au platitu taese restante. Cu totulu, s'au incassatu 1071 fi si anume dela 62 membrii noi si 18 vechi (numai din Brasiovu 43.) Urméza raportulu comisiunei budgetare. Raportulu acestei comisiuni, recomanda proiectulu de budgetu prezentatu din partea comitetului in intregulu seu; numai la punctulu 17, unde este vorb'a despre unu stipendiu de 300 fl. destinatu pentru unulu dintre studentii dela scóelele superióre, propune cá acestu stipendiu sè se dea unui ascultatoriu de silvicultura.

In desbaterea generala asupr'a proiectulu de budgetu prezentatu de cátra comitetu, s'au reflectatu din unele parti cá péna acuma mai tóte venitele „Associatiunei“ s'au intrebuintiatu pentru stipendii, éra pentru mass'a poporului nu s'a facutu aprépe nimic'a si s'au propusu, cá de-aici inainte sè se dé mai multa ingrigire majoritatii absolute a poporului nostru, sè se ajute invetiaméntulu elementaru, sè se creeze o mica biblioteca poporala s. a.

— In acésta dí s'a datu si unu banchetu séu mésa comuna in sal'a Hotelului nr. I. la care au participatu preste dóue sute de însi. Sal'a si mas'a eráu frumosu

impodobite si music'a orasiénésca cántá piese nationale romanesci. Dupa servirea siampaniei conversatiunea ce érá fórté animata, fú intrerupta de catra d. presiedinte alu Associatiunei Jacobu cav. de Bolog'a, care inchiná unu paharu in sanatatea Maj. Sale Imperatului si Regelui Franciscu Iosifu I. si a intregéi familie imperiale accentuandu, cá acésta Associatiune are se multiamésca esistenti'a s'a bunavoitiei si protectiunei inaltilui nostru monarchu. Toastulu acest'a se primí c'unu „se traiésca“, music'a intonandu imnulu imperatescu. — Dintre toasturile ce au urmatu, insemuamu pre acél'a alu d-lui Strevoiu pentru comitele supremu de Bethlen; comitele Bethlen multiamindu redicá unu paharu pentru sexulu frumosu in limb'a maghiara si terminá cu câteva cuvinte romanesci, D. Baritiu redicá unu paharu pentru d. primariu Brennerberg si pentru prosperitatea Brasiovalui; si altulu pentru vice-comitele Roll. D. adv. Lengeru salutá pe óspetii venitii din tóte partile multiamindu-le cu caldura. D. protopopu Petricu toastá pentru d. presiedinte si in florirea Associatiunei. D. Racovitia multiamí fórté mişcatu pentru fratiésca primire si imbraşiare a Romaniloru de preste muati. D. vice-comite Roll multiamindu beú pentru infratirea între nationalitati. D. Dr. Neagoe salutá pe reprezentantii pressei. D. Trombitasiu inchiná pentru comitetulu arangiatoru. Dr. A. Muresianu respunse in numele reprezentantiloru pressei si in deosebi multiamí in numele confratiloru sei diaristi din Romani'a pentru urarile caldurose fratiesci ce li s'au adresatu. — D. adv. Pop'a rosti in fine unu toastu, in care desvoltá multu umoru. — Cu acésta s'a finitu mas'a si music'a a intonatu o hora.

— Acésta dí s'a terminatu printr'o *representatiune teatrala*. S'a datu „*Craiu-Nou*“ de V. Alexandri opereta intr'unu actu, musica de multu regretatulu C. Porumbescu. Acésta opereta fú esecutata si de astadata de cátra tinerimea romana din Brasiovu cu unu succesu, care ar' fi pututu multiamí si pe celu mai severu criticu.

Inca dela 7 óre sér'a pe strad'a teatrului nu mai potea strabate nimeni de publiculu amatoru, care se imbulzea cu scopulu de a-si asigurá unu biletu de intrare. Localulu teatrului a fostu asia de ocupatu incátu multi din auditorii au fostu siliti se stea prin coridóre si prin odaile laterale. — Dupa introductiunea cántata de orchestra, condusa de d. Jaeshik, cortin'a se redica la órele 1/29. Intru acestu momentu publiculu, surprinsu de unu tablou feericu, ce i se presentá inaintea ochiloru, isbucí intr'unu aplausu freneticu. Acestu aplausu fú bine meritatu din partea diletantiloru si diletantiloru de pe scena, cari escláu prin frumseti'a costumelor loru nationale precum si prin infaşierea loru gratiósá si vesela. Érá in adeveru unu aspectu admirabilu ce 'lu oferíá frumósele si dragalasiéle nóstre romancutie in sublimulu loru costumu nationalu. — Representatiunea a seceratu unu deplinu succesu. Joculu, corurile tóte si diferitele roluri in jocu si music'a viua si placuta in genere se esecutara cu o precisiune si o elegancia rara in cátru publiculu, cu tóta caldur'a nesuferita ce domniá in sala, nu se potea retiné a-si aratá multiumirea s'a prin aplause si esclamaru neintrerupte. Rolurile principale, precum „*Dochiti'a*“ jucata de D-na Carolin'a Lengeru, „*Anic'a*“ jucata de D-ra Corneli'a Romanu; „*Ispravniculu*“ de D-nu A. Bârseanu si „*Mosiu Corbu*“ de D-nu Butnariu fura esecutate cu-o sigurantia si facilitate ce nu suntemu obicinuiti a le vedé la representatiunile de diletanti. Asemenea se póte dice

despre domnii T u c u d i ' a (Bujoru) și I a c o b e s c u (Lecnesiu), cari au avutu bunătate a veni din Lugosiu și a substitui pe domnii, cari jucasera mai înainte cele două roluri, că s'au purtatu destul de bravu. — Esecutarea precisa a solorilor și a corurilor merita tota laud'a.

— *In 31 Augustu* dupa autenticarea protocolului ședinței premerse, se cetiră telegramele și scisorile incurse în urna. Anume: se cetira două telegrame dela mai multi domni din Bucuresci și Buzeu, un'a din Clusiu (*că se se țiena adunarea viitoare acolo*) un'a dela d-lu Mugaru din Bucuresci și în fine o scrisore dela d-lu locotenent-colonelu Papazoglu totu din Bucuresci, prin care d'nsu-lu declara că va tramite pe sém'a membrilor „Asociatiunei” mai multe tablouri istorice. Ofert'a d-lui Papazoglu se primesce cu „Se traiasca.”

Comisiunea pentru înscrierea membrilor noi 'și închiaz raportulu seu priu împartășirea, că a încassatu cu totulu 1424 fl. v. a. și 50 franci.

Astfelu se trece la desbaterea speciala a proiectului de budgetu, care dupa unele dispute în parte și prea infocate se primesce întocma cum l'au redactatu Comitetulu Asociatiunei.

Urméza raportulu comisiunei pentru propuneri, care imediatu se și ia la discussiune punctu de punctu. — Cheltuielile facute pentru casa cumpérata de către comitetu în Sibiu se apróba; asemenea și cele ce se mai receru pentru repararea acestei case. Numai în privint'a formei se observa, că de aici înainte, cându se va mai cere împuternicire pentru óre-care cheltuieli de felulu din urma, s'è se prezenteze unu planu amănunitu. — Asemenea se apróba și dispozițiunile luate de către comitetu în privint'a monumentulu lui Andreia Muresianu. — În privint'a moscenirei remase în urm'a repausatulu Avramu Iancu comisiunea recomanda și adunarea primesce, că la casu de lipsa comitetulu se cumpere chiaru casa și curtea în care s'a nascutu erolu din 1848. — Cătu despre membrii respinsi de guvernulu din Pest'a (Dr. Davila, I. Popescu, deputatulu Nicorescu, T. Burada, etc.) se hotarése s'è se cèra inca odata apróbarea loru dela locurile competente, arétandu-se, că mai toti suntu ómeni, cari nu prea au a face cu politic'a și cari 'și-au îndreptatu activitatea loru asupra altorur terémuri.

Ceea ce se atinge de scól'a superióra de fete propusa de comitetu, comisiunea constatéza imperiósa necesitate a unei astfelu de școli și recomanda comitetulu s'è se ocupe câtu mai seriosu pâna la prócsim'a adunare generala, care póte se fia și o adunare estrordinara, cu studiarea acestei cestiuni și cu alcătuirea unui planu din care se se véda lamuritu modulu, în care se póte înfiintá și sustiené cum se cade acésta scóla. Totodata propune comisiunea, că pentru întemeierea acestui institutu s'è se întrebuinteze sum'a adunata pâna acumu pentru înfiintarea unei academii romane de drepturi. — D-lu Babesiu merge cev'a mai departe și dice, că comitetulu s'è fia îndetoratu a se apucá îndata de lucru și a progresá pâna la adunarea generala viitoare câtu se póte mai multu în acésta privintia. Pe loculu, ce-lu are „Asociatiunea” la dispozițiune s'è se faca o zidire noua, care se costé cam pâna la vre-o 30,000 fl. și totodata pâna la anul viitoriu se fia gat'a și planulu de instructiune. Cheltuielile s'è se acopere din averea „Asociatiunei”, d'era mai înainte administratiunea fondulu proiectatei academii de drepturi s'è se contopéscă cu administratiunea generala a averei „Asociatiunei.”

Fiindu timpulul înaintatu, discussiunea trebui s'è se intrerupa și ședința se contínuă la órele 5 p. m.

Se pune din nou pe tapetu cestiunea scólei superióre de fete. Mai vorbescu d-nii Babesiu, Glodariu, Harsianu și Al. Romanu, și apoi propunerile facute se punu la votu. Propunerea d-lui Babesiu se primesce. Va s'è dica, scól'a de fete se va înfiintá în curéndu.

Fația de loculu unde s'è se țiena adunarea prócsimă a „Asociatiunei”, comisiunea recomanda orasiulu Orasthi'a, ceea-ce se și primesce.

Raportulu se încheia cu propunerea că comitetulu se fia absolvat și s'è se aduca multiamita pentru zelulu și activitatea s'a, care propunere se primesce unanimu.

D-lu Dr. Alexi propune că profesorulu de la Universitatea din Clusiu Dr. August Kanitz, carele s'a ocupatu și se ocupa multu cu flor'a tieriloru romane, s'è fia alesu de membru onorariu alu „Asociatiunei.” Se primesce.

Urméza alegerea noului comitetu.

Dupa óre-care întielegere, d-lu Babesiu propune și adunarea apróba urmátórea lista:

T. Cipariu, presidentu; Iacobu Bolog'a, vice-presidentu; G. Baritiu, secretariu I; Dr. Barcianu, secretariu II; Eugeniá Brots, cassariu (în urm'a retragerii de buna voia a multu meritatulu domnu cap. în pens. C. Stezariu) Const. Stezariu, controlorulu, Dr. Crisianu, bibliotecaru. Membrii ordinari ai comitetulu, d-nii: bar. Ursu, P. Danc'a, Siulutiú, Cosm'a, V. Romanu, prof. Russu, E. Macelariu, I. Popescu, Stezariu, Baritiu, Dr. Il. Puscariu și Dr. B. P. Harsianu. Suplenti, d-nii protos. N. Fratesiu, Barcianu, Crisianu, Sim. Popescu și Comsi'a. D-lu I. Bolog'a multiemesce adunarei pentru incredereá pusa în persón'a s'a. Adunarea respunde cu „Se traiesca!”

— *Acésta di* s'a închiazu cu unu Balu arangiatu în spaciós'a sala a *Hotelulu Nr. 1* la care a partecipatu presté 600 persóne, și între aceste presté o sutá dame îmbracate în costumuri nationale, altele reprezentándu pre țieran'a din Munteni'a, altele pre cea din Moldov'a, altele éra pre cea din Banatu, de pre Oltu, — din tier'a Bârséi, — de pre Muresiu, Tèrnave etc. — Balulu s'a începutu cu „Hor'a.” S'a jocatú de două óri „Roman'a.” La intrare gradin'a și curtea érá illuminata cu lumina electrica, care introdusa și în sal'a de dansu la fie-care figura din „Romana” și „Cuadrille” jocá coloru diferite, adese 2—3 coloru deodata. Spaciulu nu ne iérta și memori'a nu nu servesce că se potemu insirá aici baremi și numai pre a diecea parte a frumóselorú româncutié într'unite la acésta petrecere intru-adeveru romanéscă.

— *In 1 Septemvre* dupa verificarea protocolulu ședinței premerse, dlu Dr. A. P. Alexi 'și cetesce disertatiunea s'a „Despre importantia studiulu botanicei. Influentia vegetatiuniloru asupra dezvoltarei civilizatiunei omenesci.” Apoi parintele B. Baiulescu 'și ceté studiulu seu „Despre industria și meserii la Romanii ardeleni.”

Se cetesce o telegrama de felicitare dela corpulu didacticu ruralu din judetiulu Tulcea, alt'a dela societatea „Tinerimea romana” din Bucuresci, a trei'a dela studentii olteni din Craiov'a și în fine o scrisore dela d-lu profesorulu Stefanu Neagoe din Bèrladu, prin care tramite „Asociatiunei” 200 fl. și cere se fia facutu membru fundatoru.

D-lu V. Babesiu multiamcesce presidiului pentru intelépt'a conducere a adunarei si d-lui secretariu Barcianu pentru esactitatea, cu care si-a indeplinitu agen-dele si cu acést'a ocaziune.

D-lu J. Bolog'a multiamcesce Brasioveniloru pen-tru jertfele aduse.

D-lu avocatul Strevoiu da inca odata espressione bucuriei, ce au sémtit'o Brasiovenii, vediéndu-se onorati cu presentia atátoru Romani distinsi, dia tote partile.

Cu acestea ne despartíramu, cu cele mai dulci su-veniri, oftandu-ne imprumutatu:

La revedere pre venitoriu in Orasthia!

Balulu academicu din Naseudu. E scurta vietí'a no-stra in comparare cu dulcele si fericitórele visuri ce le avem in decursulu ei. De câte-ori flórea cea mai fru-mósa se vescediesce candu Auror'a dragalasia de-abia vine a pune pe gingasiele-i petale sarutulu de revedere; decâte-ori anim'a nótra simtiesce dorere chiaru in acele momente candu ne credemu mai fericiti: decate-ori la-crimile se strecóra pre faci'a cea mai vesela inca atunci. . . candu surisulu pare a spune o indestulire a vietiei. Asia e! In pocalulu vietiei — celu mai plíau de ne-ctaru, totudeauna se afla si unu picuru de veninu. Se póte pentru ace'a suntu date tote aceste in vietí'a omu-lui, cà-ei dupa dí's'a comuna:

Cine n'a gustatu amarulu
Nu scie c'e e zacharulu.

Dulcétia si amaru...! Ce contrarietate? Si totusiu omulu nu póte se scape — de amaru, cà-ei dulcétia o simtímu raru... ma prea multi — nice odata —!!

Ocaziunile inse trebae folosite!

O atare ocaziune benevenita pentru romanimea dein Naseudu si giuru a fostu si de asta-data balulu aranjatu de studintii Naseudeni dela scóelele mai inalte.

Ce frumo'sa séra!.. Ce convenire placuta!.. Precum fie-care moritoriu 'si reamintesce dein candu in candu suvenirile vietiei, chiaru asia facu si eu de asta-data amentindu-mi séra' dilei de .8 Augustu a. c.

Cà in toti anii, asia si de asta data reusit'a balului a fostu splendida, dealtmentrea numai de aci se póte si asceptá cà nobilele idei de cari suntu insudetiti acad-emicii naseudeni se reésa la tient'a dorita, carea e: *Crearea unui fondu pentru ajutorirea studentiloru acad-emicii romani, lipsiti de mijloce.* Sic itur ad astra... Lauda tie junime! fi in totudeauna demna de antecesorii acelor'a cari cà granitarii au impusu si strainiloru.

Detaliu despre venitul si spesele balului va face comitetulu arangiatoriu, eu cà unu óspe a braviloru academici me simtiu fericitu a poté face acestu resumatu.

Junimea academica cà totu-de-a-un'a asia si de asta data sa nisuitu a dá aspectu'lu celu mai pittorescu salei, asia càtu ori ce óspe a potutu fi iudestulitu cu arangiammentulu si decorarea ei.

Credu inse amice Domnule Radactoru, cà atátu D-Ta càtu si amabile cetitóre voru fi curióse a scí si cunosce baremi dupa nume buchetulu de dame si dom-nisióre cari au onoratu pre junime. Mi-voiu permite — pre langa scusele cele mai sincere — a insemná d'ntre cele multe si draga'asie pre acele, cari au facutu petrecerea mai amusanta, ér' acele pre cari póte din erore seau

neatentiunea mea le-amu trecut — in uitare — se se mangaie, càci póte unu altu óspe 'si va face, de nu si-a facutu inca inaintea mea datoría, si si numele Dloru sale va figurá intre cealalte rozióre. Asia intre dame am observatu pre stimabilele: Elisabet'a Tanco; Lucreti'a Moisu; Cratiunu din Bistritia; Tofanu s. a. dintre dom-nisióre: Emili'a, Paulin'a si Mariti Mihailasiu; Ros'a, Leontine si Auror'a Goldschmidt, Id'a si Elis'a Racviciu, Pelagia Popu, Mariti si An'a Varareanu, Emili'a si Cor-neli'a Lupu, Victori'a Fagarasianu, Corneli'a Silasi, Flor'a Petri, Beatrice Popu, An'a Precupu, dsiór'a Craciunu s. a. multe si frumo'se. Cà se fiu sinceru trebae se laudu si costumulu natiunalu care a fostu reprezentatu prin dsiórele: Mi'u'a Cimbulea si Valeri'a Pavelia.

Joculu a duratu pana la 4 óre deminétia candu cu cele mai placute suveniru si in sunetulu muzicei ni-amu departatu.

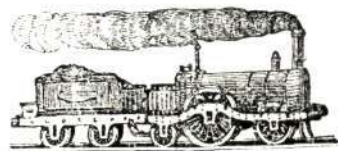
Pentru multe dintre dsióre póte a fostu prea scurta séra si respective nóptea balului, inse — asia trecu tóte, de ace'a nu-mi resta decátu a feliçitá pre tinerii acad-emicii si a le dori succesu si in viitoriu, ér' dameloru si domnisióreloru in genere: la revedere in anulu viitoriu, dorindu totu-odata cà precum in anulu acest'a asia si in viitoriu se rivalizeze in toilet'a simpla si eleganta — nu luxuósa.

Hymen. S'au cununa:u: Dlu *Eliseu Moga* candidatu de preotu in Apahid'a cu domnisióra *Regin'a Popu* in Lugierdu: dlu *Alinapiu Popu* teologu abs. cu domnisióra *Lucreti'a Olteanu* in Ciceu-Cristuru. Vietia indelungata si fericire neturburata tene-reloru parechi!

Domn'a Niculescu-Amanu distins'a cantarétia ro-mâna, dupa o petrecere de dóue luni la Paris, a plecatu la Milan, unde este rogata a luá parte la unu mare con-certu organizatu la Scala, suptu presidintia arbitriloru ita-lieni celoru mai distinsi. Mai multe celebritati artistice din Milanu, audindu-o cantându, i-au predísu unu vii-toriu stralucitu. Dens'a, sub pseudonimulu Zinca Norg, va debutá in decursulu acestei lune si la Rom'a in oper'a Faust.

Post'a

Redactiunei.

Absenti'a indelungata a Redactorelui acestui diuaru — la bai, adunarea gen. a asociatiunei trans. etc. — si ingramadirea preste mesura a lucrariloru tipografice in Imprimaria nóstra: ni-au facutu imposibila scóterea la tempu a diuarului nostru. — Cei doi numeri cari nu i-amu sco-su in lunile Augustu si Septem-vre, i-i vomu supleni prin ace'a cà la finea anului vomu edá 2-3 numeri câte din 2½ còle.

Jason Bianco. Preste pacinu. Urméza epistola.

Frandia verde de pe dealu...

Remâi frate dupa dealu,

Cà-ei pe-aicea prin Ardealu

Cu-astea nu ne facemu valu.

Remasu bunu!

Se mergi cu pace

Pâna unde tfe-ti place

Nu mai nóue ne da pace.

Calendarifulu Sateanului romanu pe an. 1884 se afla su presa. Va fi inca si mai bogatu decátu Calendariale din anii trec-utii.